

Хто володіє інформацією, той володіє світом!

Трускавецький Вісник

Видається з 14 серпня 2008 року

№ 80 (203) від 22 вересня 2010 р.

Новини Трускавця та регіону

Бориславські лемки запрошують на кермеш

26 вересня виповнюється 20 років товариству «Лемківщина» в м. Бориславі та стільки ж народному хору «Лемківська студенка». З цієї нагоди цього дня (це неділя) в Бориславі відбудеться ряд заходів. Свято лемки, яких у цьому місті проживає досить багато, розпочнуть о 12.00 урочистою Службою Божою біля каплички на вулиці Лемківській (район Раточин), а о 14.30 в міському Палаці культури розпочнеться великий святковий концерт за участю колективів з Борислава, Трускавця, Львова, Самбірщини, Рожнятова, Долини, повідомив нас оргкомітет Товариства «Лемківщина».

Інтерв'ю з головою товариства бориславських лемків Яніною Начас читайте в цьому ж номері вісника.

Німці допомагають, але й контролюють

В неділю, 19 вересня, до Трускавця прибула делегація німецьких лікарів у складі 35 чоловік, які зупинилися в готелі «Ріксос-Прикарпаття». Окрім відпочинку, гості з Німеччини, мали зустріч з міським головою Левом Грицаком, головним лікарем міської лікарні Йосипом Свіжинський, ознайомилися із містом під час екскурсії, яку їм проведено за сприяння Івана Скибака, заступника генерального директора санаторію «Карпати», взяли участь у науковій конференції. Німці мають безпосередній стосунок до допомоги Трускавцю – колись ними було надано авто швидкої допомоги, тож тепер вони цікавилися, як машина їздить і чи справно працює обладнання, передане ними в рамках міжнародної гуманітарної співпраці.

Німці з баварського містечка Хофхайм (250 км від Мюнхена) співпрацюють з Трускавцем з 1997 року, за цей час вони надали нам 4 карети швидкої допомоги, різне медичне обладнання. Під час зустрічі вони висловили надзвичайне задоволення, наскільки Трускавець пішов вперед. «Тепер ми припиняємо надавати вам гуманітарну допомогу, адже є багато інших міст в Україні, які б хотіли сягнути такої високої планки як Трускавець. Якщо б вся Україна досягла таких результатів як Трускавець, то ви без сумніву були вже в Євросоюзі», зазначив один з учасників зустрічі з німецької сторони. Проте німці не припиняють дружбу з нашим курортом, готуються документи для підписання між двома нашими містами партнерських союзів.

Дружба з поляками міцніє

Трускавецькі футболісти-ветерани виїхали до польського міста Живець для участі в міжнародному футбольному турнірі, умова якого – вік поза 35 років. Перед виїздом вони мали теплу та приязну зустріч з головою нашого міста Левом Грицаком. А вже в цю суботу, 25 вересня, до Трускавця приїжджає на три дні делегація з польського міста-побратима Ліманови. Зустріч поляків з мером Трускавця відбудеться в суботу в залі засідань міської ради.

Можливі надзвичайні ситуації

На вихідні стався вибух електрощитової в будинку № 1 по вулиці Івасюка. Про це повідомив на понеділковій нараді генеральний директор КП «Наше місто» Олексій Балицький. Ремонтні роботи по усуненні наслідків вибуху тривають. Причини події з'ясовують, одна із попередніх версій – коротке замикання внаслідок перевантаження електромережі.

А тим часом маємо інформацію, що люди масово почали скуповувати електрообігрівачі, деякі навіть не встановивши собі автономне опалення з газовим котлом, від'їждують від опалення централізованого, щоб не платити високу ціну за теплопостачання, особливо після подорожчання блакитного палива. Натомість внутрішньо будинкові мережі не розраховані на таку велику кількість електроприладів, а тут ще добавляться електронагрівачі, тому ситуацій, яка мала місце на Івасюка, може побільшати. Наша порада – якщо вже користуєтеся електрообігрівачем (масляним чи УФО), то нехай будуть вимкнені телевізор, пральна машина та інша побутова техніка, щоб не спричинити загоряння.

Зобов'язувати не потрібно

Під час сесійного засідання 17 вересня один із депутатів пропонував зобов'язати генерального директора КП «Наше місто» виплатити заробітну плату всім працівникам на підприємстві. Ми звернулися до п. Олексія Балицького, щоб він прокоментував це і ось що почули у відповідь: «Я дуже добре знаю, що зарплата повинна виплачуватися і яка відповідальність за невиплату передбачена в кримінальному законодавстві. Тому мене до нічого зобов'язувати не потрібно. Підприємство починає заробляти на себе і то не тільки в Трускавці. Так, найсвіжіший приклад – минулого тижня ми робили ямковий ремонт в селі Модричі. Я особисто зацікавлений у

тому, щоб заборгованість по зарплаті, яка ще є на підприємстві і всі добре знають, що вона не з моєї вини, була погашена якомога швидше», зазначив Олексій Михайлович після понеділкової наради 20 вересня.

А тим часом нам стало відомо, що ведуться перемовини з різними банками Трускавця, практично зі всіма філіями, які є в місті. Найбільш конкретні пропозиції дав «Приватбанк», є такі, що відмовилися від співпраці, пропозиції окремих банків неприйнятні для КП «Наше місто». Цілком можливо, що під заставу треба буде давати окрім котельні ще один об'єкт, але це суто наше припущення.

Із сесії ТМР

22 вересня пройшло четверте пленарне засідання 33 сесії Трускавецької міської ради п'ятого демократичного скликання. Перше питання, яке було розглянуто – по пам'ятнику Бандері. Більше половини присутніх у залі депутатів захотіли використати це питання для власного піару, тому ми принципово у цій новині не вказуємо прізвища жодного з депутатів. Бо говорили депутати і про Філона з Олександрії, і про вишивані калісони, і про партійні квитки в кишенях, і про каналізаційний колектор під місцем біля «Злати», де планується встановити пам'ятник, і про «заговорювання», і про жінку, яка обіцяє дати, але коли справа доходить до головного, то не дає, а один з депутатів розпочав свій спіч словами «Мені і сумно, і встидно». Говорили і про спільне фінансування спорудження пам'ятника, один з присутніх в залі запропонував за свої кошти доробити Бандері ноги.

Тим не менше всі одногосно проголосували за те, щоб пам'ятник в Трускавці був, правда з одним доповненням – в трьохденний термін потрібно провести процедуру громадських слухань та громадського обговорення. Внесли депутати і зміни в порядок денний – після перерви вони розглянули питання по змінах у бюджет розвитку для можливості залучення 35 мільйонів гривень для будівництва стадіону, яке розпочнеться у Трускавці вже в жовтні. Було перекинуто (чисто символічно) 50 тисяч гривень на цю благу справу, проте не за рахунок міської ГГРЕС, як планувалося, а з ремонту вулиці Воробкевича, на яку піде замість 650 600 тисяч. Розглянути депутати і питання вилучення з оренди земельної ділянки біля стадіону від фірми «ПКТ».

Лев Грицак зустрівся з керівниками підприємств

З 9.00 до 9.30 22 вересня тривала зустріч міського голови Лева Грицака з керівниками підприємств та організацій міста. Мета зустрічі – привести місто до порядку до X Міжнародного Економічного форуму, який пройде вже за 2 тижні. Лев Ярославович подякував всім, хто долучився до ремонту чи будівництва дитячих майданчиків, навів за приклад підприємця Володимира Наконечного («Будівельні технології XXI століття»), який вимостив доріжки біля будинку 1 по Стуса. Він закликав всіх взяти активну участь в облагородженні своїх та прилеглих територій. Нижче вміщуємо текст звернення міського голови.

«Шановні трускавчани! 7– 8 жовтня в нашому місті проходить X ювілейний Міжнародний економічний форум «Транскордонне співробітництво: погляд у майбутнє». Участь в ньому візьмуть найвищі посадові особи України та сусідніх з нею держав – Президенти, Прем'єр-міністри, члени урядів, представники місцевого самоврядування.

Одночасно у Трускавці проходить ряд інших заходів – наукові конференції, пленери художників, мистецький фестиваль «Карпатія-2010» тощо. На ці кілька днів наш Трускавець стане економічною та культурною столицею Європи, своєрідним українським Давосом, місцем, де вирішуватимуться важливі питання, затверджуватиметься стратегія транскордонного співробітництва, міжнародна співпраця.

Приймати таких почесних гостей – це надзвичайно велика честь і відповідальність для Трускавця, тим більше що вирішуватимуться і питання, які безпосередньо стосуються нашого міста: будівництво стадіону, підготовка до Євро-2012, розвиток інфраструктури, водопостачання міста, ремонт доріг.

Я, міський голова Лев Грицак, звертаюся до Вас особисто, дорогі мешканці Трускавця, керівники підприємств, установ та організацій, всі, хто вболіває за долю та майбутнє нашого міста-курорту. Закликаю докласти всі зусилля, щоб Трускавець, який є обличчям України для гостей Форуму, вразив своєю чистотою, привітністю, дбайливим ставленням та любов'ю всіх його жителів до рідного міста. Поприбираймо свої будинки та прибудинкові території, пофарбуймо бордюри, звернімо увагу на благоустрій навколо всіх вілл, пансіонатів, готелів, санаторіїв, закладів харчування, приватних підприємств. Подбаймо про те, щоб у гостей X Міжнародного Економічного форуму залишилися якнайкращі враження про наш Трускавець, який має всі шанси стати постійним господарем Форуму. Трускавець повинен гідно репрезентувати Україну перед високоповажними гостями, виправдати довіру нашого Президента.

Адже цей форум презентуватиме наше місто як один із центрів туризму, відпочинку, курортного лікування. Планується заключення договорів із іноземними туристичними фірмами і від привабливості, культури, чистоти міста буде багато залежати. Всі Ви добре розумієте, що наповнюваність відпочивальниками і туристами міста – це наш добробут і подальший розвиток міста. Тому переконливо прошу Вас прийняти участь у приведенні прилеглих територій своїх осель, підприємств у хороший привабливий стан.

З повагою, Ваш міський голова Лев Грицак»

Власна інформація

Інформація Трускавецького ДЮОСК «СПОРТОВЕЦЬ» про проведення міських спортивних змагань, присвячених Дню фізичної культури і спорту та 20 річниці НОК України

У Трускавці День фізичної культури та спорту відзначався проведенням спортивно-масових заходів з метою пропаганди здорового способу життя та масового залучення учнів до активної рухової діяльності. Спортивні змагання з легкоатлетичного кросу, волейболу, баскетболу та плавання проводились під патронатом міського голови Лева Грицака, на приз дитячо-юнацького спортивного клубу «СПОРТОВЕЦЬ» за сприянням Трускавецької спортивної молодіжної громадської організації «ЗМАГ».

Загальне керівництво заходами здійснювалось відділом освіти Трускавецької міської ради (завідувач Орест Лобик), організаційне проведення покладалось на Трускавецький дитячо-юнацький спортивний клуб «СПОРТОВЕЦЬ» (директор Любомир Мацькович). Обслуговували змагання суддівські бригади, сформовані з числа тренерів ДЮОСК «СПОРТОВЕЦЬ». Головний суддя змагань - заступник директора ДЮОСК Ігор Гургула - президент Трускавецької спортивної молодіжної громадської організації «ЗМАГ».

Всі змагання проведені на високому організаційному рівні з дотриманням відповідної атрибутики (проведено урочисте відкриття з підняттям державного прапора України під звучання Гімну нашої держави).

На проведення легкоатлетичного кросу 15 вересня 2010 року до Трускавця завітали почесні гості – Ярослав Гаврих (начальник Львівського обласного управління Комітету з фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України), Олег Криштальський - заступник начальника Управління з питань фізичної культури і спорту Львівської облдержадміністрації,

які всім учасникам подарували календарі, книжки та плакати про олімпійський рух в Україні.

Учасників змагань також вітав міський голова Лев Грицак, він же і вручав медалі та грамоти переможцям та призерам, а підчас урочистого відкриття міського легкоатлетичного кросу вручив учням НВК «СЗШ -№2 – гімназія» комплект баскетбольної форми.

У змаганнях з легкоатлетичного кросу приймали участь збірні команди загальноосвітніх навчальних закладів м. Трускавця, студенти Прикарпатського інституту ім. М.Грушевського міжрегіональної академії управління персоналом та Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І.Франка. Всього 319 учасників.

Переможцями та призерами міського легкоатлетичного кросу стали :

У молодшій віковій групі серед дівчат 8 - 9 класів: 1 місце – Веселовська Вікторія, 2 місце – Назаркевич Роксолана, 3 місце – Белова Василина.

У молодшій віковій групі серед юнаків 8 – 9 класів: 1 місце – Бродський Роман, 2 місце – Крук Андрій, 3 місце – Пістоляк Михайло.

У старшій віковій групі серед дівчат 10 – 11 класів: 1 місце – Щигель Марія, 2 місце – Лепак Уляна, 3 місце – Михайлюк Віталія.

У старшій віковій групі серед юнаків 10 – 11 класів: 1 місце – Мількович Остап, 2 місце – Білас Петро, 3 місце – Андрушко Степан

Студентська молодь – дівчата: 1 місце – Зубрицька Оксана, 2 місце – Готинець Мар'яна, 3 місце – Попович Ірина.

Студентська молодь – юнаки : 1 місце – Дутка Андрій, 2 місце – Лоневський Василь, 3 місце – Бечкало Володимир.

17 вересня 2010 року у плавальному басейні дитячо-юнацького спортивного клубу «СПОРТОВЕЦЬ» на голубих доріжках змагались учні загальноосвітніх шкіл міста.

Серед учнів 7-8 класів на дистанції 50 метрів вільним стилем I – III місця зайняли: у дівчат – Смеречинська Софія, Голиш Ірена, Ференц Христина; у юнаків – Коцибан Владислав, Щутяк Ярослав, Шурагайло Павло.

Серед учнів 6 класів на дистанції 50 метрів вільним стилем переможцями та призерами стали: у дівчат – Беляк Марта, Кіндратишин Вікторія, Зозуля Анна; у юнаків – Дурбак Владислав, Габриш Олександр, Чуба Микола.

Серед учнів 5 класів на дистанції 25 метрів вільним стилем переможцями та призерами стали: у дівчат – Іваночко Лідія, Уечко Вікторія, Савченко Марія; у юнаків – Горічко Олег, Данило Остап, Гурський Роман.

Серед учнів 4 класів на дистанції 25 метрів вільним стилем переможцями та призерами стали: у дівчат – Мацюрак Анастасія, Уечко Лілія, Осташко Катерина; у юнаків – Горічко Денис, Воляр Дмитро, Чапля Олег та на дистанції 11 метрів вільним стилем у дівчат – Михайлюк Анастасія і Медвідь Ірина.

Серед учнів 3 класів на дистанції 11 метрів вільним стилем переможцями та призерами стали: у дівчат – Бичкова Діана, Гаас Софія, Сов'як Анна; у юнаків – Кравець Роман, Габриш Влад, Підцерковний Роман.

Серед учнів 2 класів на дистанції 11 метрів вільним стилем переможцями та призерами стали: у дівчат – Уечко Лілія, Губицька Софія, Хоминець Олександра; у юнаків – Пастернак Роман, Іванів Теодор, Кришталь Ілля.

Всі переможці та призери отримали від міського голови грамоти та медалі, а всі учасники змагань – пам'ятні буклети ДЮСК «СПОРТОВЕЦЬ».

Цього ж дня юнаки 7-8 класів загальноосвітніх шкіл міста у спортивному залі НВК «СЗШ № 2 – гімназія» приймали участь у змаганнях з баскетболу, а дівчата 7 – 8 класів у спортивно-оздоровчому комплексі ДЮСК «СПОРТОВЕЦЬ» приймали участь у змаганнях з волейболу. Переможцем у волейболі стала команда СЗШ №1. Друге місце посіла команда НВК «СЗШ № 2 – гімназія», третіми були юні волейболістки СЗШ №3

У баскетболі сильнішими та спритнішими була команда НВК «СЗШ № 2 – гімназія» - I місце. II місце у команди СЗШ № 3, III місце у команди СЗШ №1. Всі команди у волейболі та баскетболі були нагороджені кубками, а учасники грамотами, медалями та пам'ятними буклетами ДЮСК «СПОРТОВЕЦЬ».

Головний суддя змагань Гургула І. Є.

«Фестиваль» означає «свято»

20 – 21 вересня у Трускавці вже в п'яте проходив Всеукраїнський дитячий фестиваль «Кришталевий Трускавець». Сказати, що все пройшло дуже гарно – це нічого не сказати. Свято дітей, свято для дітей, свято, яке було не ординарним, а подвійним, а навіть потрійним. Але про все по порядку.

Отже, в понеділок розпочався заїзд гостей фестивалю, в цей же день відбулася його перша частина, а саме конкурсна програма. Вона відбувалася, як і щороку,

в санаторії «Кришталевий Трускавець», який і є організатором цього дійства. Традиційно фестиваль проходить і під патронатом міського голови Лева Грицака, цього року ще посприяла і ГО «Ф'юча нейшен (Майбутня нація)», банер якої висів перед сценою на Майдані Незалежності. В понеділок не було жодних заходів загальноміських, проте повсюдна присутність дітей, інколи в яскравому сценічному одязі, віщувала добру забаву наступного дня.

21 вересня церква відзначає Різдво Пресвятої Богородиці. В цей же день у Трускавці відбулося і освячення скульптури Пречистої Діви Марії в курортному парку. Це не могло не вплинути на програму фестивалю, тим більше, що участь в ньому як учасники змагань цього року взяло винятково багато трускавчан. Кілька пісень та композицій було присвячено власне цьому церковному святу, Різдву Богородиці. Тому і є все підстави називати цей день потрійним святом.

Фестиваль зібрав багато глядачів з числа юних трускавчан. Гостей фестивалю теж було багато, причому з різних куточків нашої держави – і Ужгород, і смт. Чаплинка Херсонської області, і Чернівці, і Коломия, і Львів, і Золотоноша, не кажучи вже про міста Львівщини Самбір, Дрогобич та інші. В програмі – теж абсолютно різні стилі, різні пісні та композиції, як досить сильні, так і відверто слабенькі, як традиційно народні, так і модерні та постмодерні, як запальні та веселі, так і журливі та меланхолійні. Широкий спектр трускавецьких виконавців, на жаль, не виніс на поверхню когось нового і надзвичайно талановитого, хоча все ж талантів на нашій землі не бракує. Серед трускавчан, які брали участь у фестивалі – бандуристи з дитячої школи мистецтв під керівництвом Лесі Баб'як, Ольга Баландюк та Василина Ковальчук, Софія Яблонська та Наталія Тершак, циркова студія «Каскад», вихованці будинку учнівської творчості. Розпочинав свято своєю новою піснею «Трускавець кришталевий» співак Роман Салань, пісня вже крутиться на львівському телебаченні, вона, як і сам фестиваль, теж сприяє популяризації нашого рідного міста. Батько ж Романа, підприємець Андрій Салань, виступив одним зі спонсорів свята, придбавши переможцям кришталеві призи.

А переможців було багато, адже кожен їхав на «Кришталевий Трускавець» за перемогою, а образити на правду талановитих діток організатори ніколи б не посміли. Тому і призив та грамот було теж багато, вручали їх чарівна ведуча, народна артистка України Лариса Недін, наш міський голова Лев Грицак та його заступник Ярослав Чистогорський. Друге, перше місце, гран-прі – вручення стало для учасників незабутньою подією, особливо під об'єктивами камер (про фестиваль буде змонтовано фільм). Свято на центральній площі Трускавця тривало з

14.20 аж до 17 години, нагородження – від 16.00 до 16.30. В час, коли одні співали на сцені, інші підтанцювали на майдані, фотографувалися з новими друзями на згадку, оглядали чудові краєвиди Трускавця.

На завершення хочемо подати наш суб'єктивний погляд. Серед всіх виступів на фестивалі «Кришталевий Трускавець» автору цієї статті найдужче сподобалися танцювальні програми гостей із Коломиї – в'язанка народних танців ансамблю «Дивограй» та номери студії «Ерідан», а саме «Стихії» старшої групи та «Веселі телепузики» молодшої групи. В «Стихіях» по двоє одягнених в чорний, білий, синій та червоний кольори створили на сцені незабутнє дійство, символізуючи стихії землі, повітря, води та вогню. Цікавий був і виступ львівської малечі – номер «Солодка мрія», костюми просто надзвичайні. Виступ з смт. Чаплинка Херсонської області показав, що і на Сході та Півдні України є ще така автентика, від якої серце аж щемить, а слово «соборність» наповнюється реальним змістом. Гарним був виступ бандуристів з нашої школи мистецтв, виступ Андріани Душної, маленької дівчинки з Дрогобича, ряду солістів та колективів.

Насамкінець зауважимо, що фестиваль сприяє промоції Трускавця, а вже в жовтні пройде фестиваль «Карпатія-2010» (7 – 8 жовтня, в рамках X Міжнародного Економічного форуму) та театралізоване дійство «Яскрава країна-2010», яке пройде 14 жовтня теж під патронатом міського голови Трускавця.

Володимир Ключак

Вшанували Героїв

В третю неділю вересня (19.09) на горі Бренів, що між селами Орів та Ямельниця, відбулося вшанування Героїв, які загинули за волю та незалежність України. Дощова погода не стала на заваді більше сотні свідомих громадян, які прийшли віддати честь тим, хто на вівтар Вітчизни пожертвував своє життя. Молебень до Пресвятої Богородиці та панахиду відслужив настоятель храму Покрови Пресвятої Богородиці в Орові о. Ярослав. У своїй проповіді до присутніх священник наголосив на тому, що люди, які віддали своє життя в битвах на цих теренах, не були байдужими до долі народу, рідної держави, а байдужість – головна біда нашого сьогодення.

На заходи прибули і гості із Трускавця, вже котрий рік поспіль таку поїздку із Трускавця за сприяння Лева Грицака організовує Богдан Гуцило, трускавчанин, уродженець Орова. З увагою слухали орівчани гостей, а саме заступника голови Сколівської РДА Юрія Допілка, помічника міського голови Трускавця Олега Блажівського, полковника українського козацтва Олександра Богуцького, доньку Президента УГВР Кирила Осьмака Наталію, яка спеціально з Києва прибула в село, біля якого її батько був поранений. Їхня присутність на святі

показує, що незалежно від змін влади чи політичних поглядів, незалежно від релігійних переконань чи амбіцій тих чи інших політиків, вшанування тих, хто віддав своє життя за наше з вами майбутнє, за українську державу, повинно відбуватися в гідний спосіб.

Орів – село, яке тяжіє одночасно і до Скольного, і до Трускавця, і до Стрия, і до Борислава, і допомога у відновленні могили була відчутною з різних сторін. За сприянням мера Трускавця Лева Грицака було споруджено капличку та поставлено 8-метровий хрест на могилі. А за допомогою директора Сколівського держлісгоспу Остапа Зеновійовича ... було розчищено дорогу до могили, є надія, що і тепер Сколе допоможе підтримувати її в належному стані, хоча до ідеальної їй ще ой як далеко.

А детально ознайомитися з історією могили на горі Бренів, з подіями довкола її нищення та відновлення, а також ознайомитися зі сторінками історії села Орів та національно-визвольного руху 40 – 50 – х рр. XX ст. в нашому краї можна в Інтернет-версії книги уродженця Орова Богдана Гуцила «Воскресла Бренів – пам'ять у світі» за посиланням <http://protruskavets.org.ua/2010/08/19/breniv/>

Володимир Ключак

Як посварилися Лев Ярославович і Олександр Іванович, або Хто стане господарем Трускавця

Тривалий час у стані війни знаходяться два поважні в Трускавці чоловіки - Лев Ярославович Грицак і Олександр Іванович Чебаненко.

Здається, хтось спеціально смикає за їхніми спинами невидимими мотузочками, стравлюючи їх лобами один проти одного. Але ніхто не може нашкодити людині більше, ніж вона сама собі.

Кожний з цих достойних мужів вважає винним свого супротивника. Не будемо зараз вдаватися в деталі конфлікту, бо про це можна написати пригодницький роман з карколомними поворотами в сюжеті. Зупинимось на іншому: а що це протистояння приносить Трускавцю? Крім шкоди, нічого!

Люди, які би мали мислити державними категоріями, не можуть у буквальному розумінні цього слова поділити між собою Трускавець. І це при тім, що кожний з них зокрема і вони двоє загалом мають численних симпатиків насамперед серед тих людей, яким допомогли. Саме меценатство, спонсорська допомога мали би об'єднати цих людей, а не штовхати на стезю протиборства.

Будь-яке порівняння, кажуть німці, кульгає на обидві ноги, але маємо приклад взаємин Віктора Андрійовича Ющенко і Юлії Володимирівни Тимошенко. В кінцевому результаті це призвело не тільки до послаблення України на міжнародній арені, до справжньої руйнації всередині країни, а й до особистої поразки колишніх президента і прем'єр-міністра, оговтатись від якої вони не можуть і досі, а про повернення до влади мова сьогодні навіть не стоїть.

Замість того щоб об'єднати зусилля задля блага трускавецької громади і майбутнього Трускавця як європейського курорту, Лев Ярославович і Олександр Іванович поборюють один одного, використовуючи часто-густо нешляхетні методи.

Нині увага обидвох зосереджена на виборах 31 жовтня. Лев Грицак хоче стати міським головою Трускавця, а Олександр Чебаненко балотуватиметься до Львівської обласної ради. ТанDEM цих двох лікарів, господарників і меценатів (саме в такій послідовності, мінаючи політичну площину) дав би блискучий результат для обидвох, і ніхто би не сумнівався в їхньому взаємному успіху на благо трускавецької громади (знову це підкреслюю). Але складається враження, що хоч і діють шановні Олександр Іванович і Лев Ярославович на різних фронтах, проте стріли пускають один в одного через час і простір. Та які там середньовічні стріли, якщо в хід давно пішла важка артилерія! Так і до фігуральної ядерної зброї недалеко, коли переможців не буде, а в результаті взаємного поборювання переможеними опиняться двоє. Власне, до цього йде.

Мова навіть не про амбіції Лева Грицака і Олександра Чебаненка. В обидвох аж зашкалює від них. З'ясувалося, що двом особистостям практично неможливо стало ужитися в Трускавці. Рано чи пізно таке мало трапитися, бо психологічна несумісність цих людей стає очевидною. Важко уявити, що було би з ними (і нами!), якби їх помістили в один космічний корабель! Жарти жартами, але ми всі живемо в замкненому просторі, і мова не йде про лайливого сусіда, з яким не можеш дійти спільної точки зору. Все-таки треба рахуватися з людьми, в даному випадку з трускавецькою громадою, і її інтереси, раз ви вже їй служите, ставити понад усе.

В потилицю Левові Грицаку та Олександрові Чебаненку дихають нові лідери Трускавця, які готові взяти на себе відповідальність за долю громади. Вірніше, це їм тільки так здається. Цього не було би явно видно, якби такою ж очевидною не ставала суперечка між нинішнім міським головою і керівником "Дніпра-Бескиду". Ніхто би просто не наважився кинути їм гідний виклик, а тепер це роблять всі, кому не ліньки.

На жаль, тандему між ними вже не буде, і до своєї перемоги чи поразки кожний ітиме власним шляхом. Найтрагічніше в цій ситуації те, що обидва керівники не підготували собі гідного правонаступника, і в результаті поразки можуть опинитися біля розбитого корита...

Анатолій Власюк, часопис «Густань»

Сім українських живописців одної сім'ї в Пряшеві

Небуденний вернісаж відбувся в пряшівській галереї „Атріум” (директор Андрій Баленчин мол.) 16 вересня ц. р. Сім живописців із курортного містечка Трускавця Львівської області тут виставляло 56 картин. Незвичність виставки полягала в тому, що всі художники – члени однієї сім'ї: батько Юрій Копчак (1958) виставляв 15 картин, мати Віра Копчак (1956) – 10, старша дочка Оксана Голик (1981) – 7, зять

Тарас Голик (1977) – 4, молодша дочка Наталія Поліщук (1983) – 6, син Андрій Копчак (1986) – 9, невістка Юлія Копчак (1984) – 5. Другий зять – менеджер групи, що виступає під назвою Мистецька студія Копчак (Art Studio Korchak).

Всі вони здобули вищу художню освіту і є професіональними художниками. Четверо із них є членами Національної спілки художників України. Виставлені картини мають спільного іменника. Є ним карпатська тематика. До певної міри їх картини представляють сучасне модерне образотворче мистецтво України. Картини виконані олією та акрилом на полотні. У кожного мистця є свій власний почерк.

„Голова” групи Юрій дає перевагу експресіоністичним зарисовкам. Деякі його фігуральні картини наближаються до дадаїзму. Віра більше тяготеє до реалістичного зображення дійсності з елементами імпресіонізму. Привабливою є її картина „Весна на Верховині”. Співзвучними їй є і пейзажі Тараса.

Супермодерні картини Наталії мають в собі внутрішнє напруження та динаміку. Є в них і набій здорової еротичності. . . Юлія полюбляє натюрморти яскравих кольорів. Наймолодший член групи Андрій ніби шукає свій шлях в мистецтві, випробовуючи різні художні напрями. Глядачів найбільше зацікавила його картина „Вогні міста”.

Тематика картин різноманітна. Є тут пейзажі, світська та церковна архітектура, натюрморти, зокрема квіти, зарисовка з пляжу, фігуральні але й абстрактні твори.

Деякі картини були створені на пленерах в Польщі та Словаччині. Це, зокрема види природи.

Сімейна виставка трускавчан раніше експонувалася на понад шістдесятьох персональних, всеукраїнських і закордонних виставках, в тому числі в кількох галереях Польщі та в галереї Душана Балажа в Кошицях, який був комісаром прашівської виставки. Відкриваючи її, він підкреслив різноманітність і високий художній рівень картин, які дають прашівчанам змогу хоча би частково познайомитись із сучасними течіями в образотворчому мистецтві наших східних сусідів.

На вернісажі неординарну групу живописців України представляли найстарші її члени – подружжя Юрій та Віра Копчаки. Вони коротко розповіли про творчість окремих її членів, які з різних причин не змогли прибути на вернісаж. На питання журналістів з якими труднощами зустрічалися художники України при влаштуванні виставки, Юрій Копчак відповів: „Найбільші труднощі були на українсько-польському кордоні. Хоч кожна картина була належно оформлена і навіть „опечаткована ” відповідною українською установою, польські митники без оплати не впустили їх на свою територію. Заздрю художникам Словаччини, які без перешкод можуть виставляти свої твори в будь-якій країні Європейського Союзу”.

До речі, батько Юрія Копчака – лемко від Сянока, переселений в Україну після Другої світової війни. Сам художник гордо голоситься до свого лемківського походження. Його дружина – росіянка, яка бездоганно володіє українською мовою. Виставка „Арт – Студії Копчак” в прашівській галереї „Атріум” на вулиці Флоріана, 4 potrиває до 7 жовтня.

На фото автора статті: відкриття виставки, зліва: Андрій Баленчин (директор галереї), Душан Балаж (комісар), Віра та Юрій Копчаки (художники); мистецький твір Віри Копчак «Верховинська весна».

**Микола Мушинка, доктор філологічних наук, іноземний член НАН України,
17. 09. 2010, Прашів, Словаччина**

Під опікою Матері Божої

«Пресвятая Богородице, спаси нас», лунали над курортним парком Трускавця слова церковного піснеспіву з Акафісту до Пречистої Діви Марії в її свято, 21 вересня. Тут відбулося посвячення статуї Матері Божої, а фактично – відновлення історичної справедливості, адже за

Польщі фаянсова фігура Діви Марії тут стояла. Комуністи, зайнявши наш край, зруйнували фігуру, розбивши її таємно, яко таті, вночі. І тільки тепер, в 2010 році, Цариця Неба та Землі повернулася, щоб зайняти місце, присвячене їй нашими предками.

Хоча на мальовничому пагорбі були встановлені так звані «сталінські» «Олені» небриті і неголені, а згодом «Мавка та Лукаш» як персонажі Лесини «Лісової пісні», все ж корінні мешканці це місце інакше не називали як «Под Матков Босков», що з польської перекладається як «Під Матір'ю Божою». І хоча на освячення чомусь римокатолицьких священиків не запросили, все ж дійство було насправді грандіозне та одухотворене. Воно мало зовсім інший характер, ніж фестиваль, який проходив буквально кількома хвилинами раніше на центральній площі. Статечні трускавецькі господарі, відомі в місті люди, церковна процесія з хоругвами, духовна музика та духовні піснеспіви. А ще майже повна відсутність на цьому духовному святі побожних депутатів, яким часто привиджається невідомо що. А ще відсутність зайвого пустослів'я, непотрібної балаканини, адже тут душа спілкувалася з Богом і спілкуватиметься і надалі. І неважливо, чи тут буде проходити місцевий, чи приїжджий, тут можна буде в тиші, в оазисі мальовничої місцевості, змовити молитву, маючи перед собою образ Тієї, що породила Спасителя світу.

Під проводом отців з церков святого Миколая, святого пророка Іллі та Покрови Богородиці Петра Івасівки, Ярослава Шафрана та Володимира Боднарчука було відслужено Акафіст, освячено фігуру. Надзвичайно

змістовна проповідь отця-декана Петра припала до душі кожному. Він був головним ініціатором відновлення фігури, ГО «Рада старійшин» звернулася теж з таким проханням до міського голови, а той профінансував спорудження з коштів власних та членів сім'ї. Виступили і Іван Скибак, і Мирослав Бурик, і, безсумнівно, наш міський голова, жертводавець, який не розголошує про наміри чи плани, а скромно працює і скромно робить – для Бога та Його слави, а не для партій чи слави людської.

Вишуканою була і концертна програма, яка вдало поєднувалася зі сценарієм заходу, підготовленим відділом культури. Вела дійство заввідділу Світлана Ковальчин, виступив чарівний скрипаль зі Львова Олег Кульчицький.

Відродження духовності, акцентування на Божих заповідях, внутрішній спокій та впевненість у Господній підтримці – через призму майбутніх виборів це набагато вартніші цінності, ніж ті, які проповідують чи сповідують опоненти Божих людей, заціклені на партійності, заполітизовані, заангажовані у вирішенні виключно своїх справ. Якщо Бог є на першому місці, тоді все буде на своєму місці і нам дуже приємно, що не тільки ми в «Трускавецькому віснику» поділяємо таку думку, а що вона співзвучна з думками та діями нашого міського голови.

Володимир Ключак

Чи втримається Станіслав Кузьменко на посаді директора дрогобицького ринку?

Чорні хмари нависли над депутатом Дрогобицької міської ради від БЮТу Станіславом Кузьменком, який працює директором комунального підприємства “Дрогобицький ринок” і є керівником Дрогобицької районної організації мисливців і рибалок. Насамперед суд визнав його браконьєром, а недоброзичливці стверджують, що він закінчив лише сім класів, і тому, не маючи відповідної освіти, не може керувати ринком. Як не дивно, але сам Станіслав Якович почуває себе впевнено і сподівається, що лихоліття оминуть його. Але про все за порядком.

Державна екологічна інспекція у Львівській області під час перевірок дотримання вимог природоохоронного законодавства на території мисливських угідь Дрогобицької районної організації Українського товариства мисливців та рибалок (УТМР) систематично виявляє порушення стану ведення мисливського господарства.

Для усунення недоліків та порушень держінспектори видають приписи, однак законні розпорядження не виконуються головою організації Станіславом Кузьменком. Про це повідомили у Державній екологічній інспекції у Львівській області.

Зокрема, у 2007 році під час проведення перевірки виявлено факт проведення незаконного полювання Станіславом Кузьменком. У порушника виявлено ліцензію на добування козулі, в якій зроблено виправлення дати полювання, при цьому добуто самця-козла, в журналі обліку ліцензій порушено черговість записів.

Матеріали для розгляду справи про адміністративне правопорушення направлено в Дрогобицький міськрайонний суд. Розмір шкоди, заподіяний державі незаконним добуванням однієї козулі становить 8 тисяч гривень. Дрогобицький міськрайонний суд наклав штраф на Станіслава Кузьменка в розмірі 510 гривень і зобов'язав сплатити шкоду, завдану державі. Постанови суду порушник оскаржив в апеляційному суді. Однак рішенням Апеляційного суду Львівської області від 8.6. 2010 року вищезгадані рішення залишено без змін.

Крім того, держекоінспекцією встановлено, що у 2008 році в господарстві незаконно добуто трьох кабанів, чим завдано шкоди державі на суму 30 тисяч гривень. Державна екологічна інспекція в Львівській області скерувала в Дрогобицький МРВ ГУ МВСУ у Львівській області матеріали та розрахунок шкоди, заподіяної тваринному світу головою Дрогобицької райорганізації УТМР С. Кузьменком внаслідок незаконного добування трьох кабанів - для розгляду та прийняття рішення щодо відкриття кримінальної справи за ч. 2 ст. 248. На даний час порушено кримінальну справу та проводиться досудове слідство.

Інспекційною перевіркою виявлено факти видачі відстрільних карток за підписом голови товариства, які не відповідають карткам встановленого зразка Всеукраїнської організації УТМР. Опис вилучених карток та самі картки долучено до матеріалів кримінальної справи проти обвинуваченого.

За порушення природоохоронного законодавства, правил використання об'єктів тваринного світу, невиконання приписів голова Дрогобицької районної організації УТМР С. Кузьменко неодноразово притягався до адмінвідповідальності.

Держекоінспекція винесла рішення про тимчасову заборону (зупинення) використання державного мисливського фонду користувачем мисливських угідь - Дрогобицькою районною організацією УТМР. Рішення було оскаржено відповідно до Закону України “Про мисливське господарство та полювання”. Зазначені матеріали скеровано в Мінприроди України.

Державною екологічною інспекцією у Львівській області за систематичні порушення природоохоронного законодавства та у зв'язку з виявленням фактів браконьєрства готуються матеріали на розгляд обласної організації УТМР для притягнення до дисциплінарної відповідальності керівника мисливського господарства та розгляду питання щодо доцільності перебування його на займаній посаді.

Слід зазначити, що Станіслава Кузьменка не вперше звинувачують у браконьєрстві. Натомість щораз він каже, буцімто подібне йому влаштовують ті, хто сам займається браконьєрством. Мовляв, цих людей він періодично ловить на гарячому, але вони відбуваються легким переляком завдяки високим покровителям.

Мабуть, і цього разу Станіславові Кузьменку вдасться вийти сухим із води, бо високі покровителі є і в нього. Куди серйознішими є звинувачення у відсутності в нього вищої освіти. Недоброзичливці Станіслава Кузьменка розповсюджують чутки, буцімто він підробив диплом про закінчення вищого навчального закладу.

Призначення Станіслава Кузьменка на посаду директора Дрогобицького ринку викликало якщо не здивування, то принаймні зацікавило багатьох дрогобичан. Як член БЮТу, фракції, що формально знаходилася в опозиції до міського голови Дрогобича, Станіслав Кузьменко був серед тих, хто сприяв поверненню Миколи Гука в ратушу. Цієї послуги морський офіцер не забув, а на тлі гонінь з боку однопартійців це виглядало серйозною моральною і насамперед матеріальною сатисфакцією для самого Станіслава Яковича.

Нині дрогобицький ринок опинився в епіцентрі уваги. Партія захисників Вітчизни, яка хоче бачити міським головою Богдана Мозоля, розігрує серед підприємців політичну карту. Спочатку були розпущені чутки, буцімто після приходу до влади Олексія Радзівєвського ринок приватизує Олександр Чебаненко із Трускавця. Олексій Радзівєвський обурений підлими плітками на свою адресу, а Олександр Чебаненко стверджує, що не має такого наміру, оскільки для того, аби здійснити реконструкцію ринку, провести відповідні комунікації, необхідно вкласти чималу суму грошей. З точки зору бізнесу це не вигідні капіталовкладення.

З іншого боку, Партія захисників Вітчизни пропонує підприємцям самим приватизувати ринок - звісно, після приходу до влади Богдана Мозоля. Як не дивно, люди пристають на цю пропозицію, хоча й не розуміють, що проблематично приватизувати комунальне підприємство, яке належить дрогобицькій громаді.

В цій ситуації Станіслав Кузьменко готовий прислужитися будь-кому, аби втриматися на двох посадах - директора ринку і керівника мисливців і рибалок Дрогобиччини.

Анатолій Власюк, часопис «Густань»

Народ суд виграв, але є питання

Минулого тижня завершився суд за позовом КП «Бориславводоканал» на рішення Бориславської міської ради від 21 грудня 2009 року № 1033 «Про відміну рішення виконавчого комітету міської ради від 2 жовтня 2009 року № 265 «Про коригування тарифів для КП «Бориславводоканал» на послуги з водопостачання для населення, КП «Бориславтеплоенерго» та бюджетних установ».

Про що мова. У жовтні минулого року директору КП «Бориславводоканал» Я. Лопушанському вдалося переконати членів міськвиконкому і таким чином добитися коригування тарифів на водопостачання - для населення - 7,90 грн. за м куб., бюджетні установи - 10,27 грн. за кубометр. Сюди ще треба додати цифри за водовідведення (стоки). В цілому виходить для «пересічного» поза 9 грн. Повірте, такого «коригування», а фактично 70-відсоткового підвищення ціни на водопостачання, ніхто й ніколи не бачив. Дивного в тому нема - «малюємо», що хочемо, лиш би нам було добре, а так званий «пересічний бориславець» почухається і платитиме.

«Пересічний» порахував, що такий стрибок цін явно завеликий. Знайшлася ініціативна група, котра zorganizувала протест - підписалося більше трьох тисяч громадян, вони ж і виборці, вони ж і споживачі. Відтак їхня петиція дійшла до сесії міської ради і оприлюднив її депутат Ігор Кобилецький.

Що сказав депутатам, можемо процитувати, але чи треба? І так зрозуміло; що і виконком, і водоканал в даному випадку перегнули палицю. Підсумок - водопостачання не стало кращим, збільшилася хіба зарплата інженерно-технічних працівників - зросла в декого до 4 тис. грн. При тому залишилася заборгованість в цілому.

На тій пам'ятній сесії депутати спільно підтримали пропозицію представника народу І. Кобилецького відмінити рішення виконкому, про яке згадано вище. Але з тим не погодився КП «Бориславводоканал» - подав до суду. Підтримав його директор КП «Бориславтеплоенерго» Б. Дубас. І ніхто з них не поспівчував народонаселенню Борислава, яко споживачу послуг обох фірм.

Судова тяганина тривала півроку. Позивач зазнав поразки. 3,5 тисячі громадян і депутат Ігор Кобилецький виграли справу - рішення сесії про відміну скоригованих тарифів залишилося в силі. Але до мене, споживача, знову прийшли рахунки на оплату за воду і стоки - ціна їм - поза 9 грн., хоча суд завершився тиждень тому. Правда, тут є нюанс: мабуть, водоканал ще оскаржить і подасть документи на розгляд у вищій інстанції. Наразі маємо те, що маємо, бо доки вердикту вищого суду не буде, ми не знатимемо, скільки платити.

Р.5. Водоканал, за нашими даними, подав апеляцію, але Ігор Кобилецький збирається довести справу до логічного завершення - перемоги споживачів. . . .

Богдан Пиріг, газета «Нафтовик Борислава»

Бориславська міліція повідомляє

У період із першого по десяте вересня 2010 року в Бориславі скоєно десять крадіжок, Маємо також одинадцять випадків погроз фізичною розправою, одне хуліганство, три випадки шахрайства, дев'ять випадків нанесення тілесних ушкоджень, один факт підробки документів, дев'ять випадків пошкодження майна, три злочини по лінії боротьби з економічною злочинністю та вісім порушень закону, віднесених до розряду інших злочинів.

Завдяки проведеним оперативно-розшуковим заходам розкрито три справи за фактами крадіжки. Працівники міського відділу міліції встановили осіб, які погрожували фізичною розправою та нанесли громадянам міста тілесні ушкодження, а також викрили зловмисників, причетних до шахрайства та хуліганства. Співробітники

міського відділу внутрішніх справ розкрили три злочини по лінії боротьби із економічною злочинністю та виявили громадян, причетних до факту підробки документів.

За сімома фактами крадіжки, дев'ятьма фактами навмисного пошкодження майна та вісьмома порушеннями закону, віднесеними до розряду інших правопорушень, проводять дослідчі перевірки.

Десять кролів поцупив невідомий зловмисник на вул. Гірній у гр. К. Кролі знаходились у клітці просто на подвір'ї. Запобіжних заходів, які б унеможливили крадіжку, необачна громадянка не вжила, то ж злодію не складало особливих труднощів залізти до клітки та викрасти тварин. За фактом крадіжки проводиться перевірка. Сума завданих громадянці збитків встановлюється.

Із гаманця гр. Д. невідома особа викрала одну купюру номіналом п'ятдесят євро. Виявивши пропажу грошей, старша жінка порохувала, що згубила їх. Проте дочка не погодилась із маминим трактуванням сумнівного зникнення грошей і звернулася із письмовою заявою до чергової частини міліції. У ході проведення перевірки за фактом зникнення грошей з'ясувалося, що п'ятдесят євро із гаманця гр. Д викрав мешканець вулиці Богуна гр. Ж.

Серйозними проблемами закінчилась поїздка на незареєстрованому скутері для гр. М. Мешканець с. Попелі Дрогобицького району не врахував, що моторолер є транспортним засобом, який підлягає реєстрації у органах Державтоінспекції, а водій для керування цим транспортним засобом повинен мати посвідчення водія категорії В-1 (моторолери та мотоцикли). Вимоги до безумовної реєстрації скутерів та наявності у водіїв прав на управління цим транспортним засобом набувають чинності із 1 листопада 2010 року. Відтак інспектор відділення ДАІ з ОТА м. Борислава та АТІ старший лейтенант міліції Роман Пецкович під час несення служби в Бориславі по вул. С. Петлюри зупинив мешканця Попелів, щоб роз'яснити вимоги Правил дорожнього руху до водіїв скутерів. Проте на вимогу автоінспектора зупинитись, скутерист відреагував неадекватно: під час перевірки документів чинив опір законним діям працівникам міліції. Тепер скутерист мусить не лише в обов'язковому порядку зареєструвати свій моторолер, але й відповідати перед Законом за вчинення опору працівникам міліції під час виконання службових обов'язків.

Газета «Нафтовик Борислава»

Прокурор Борислава розмовляв із журналістами

Минулого тижня прокурор Борислава Володимир Павич провів брифінг перед журналістами місцевих засобів масової інформації. Питання, що їх він порушив - роль і місце прокуратури в донесенні до людей таких питань, як вчасна сплата податків, виплата зарплати, відшкодування податку на додану вартість. Окрім журналістів, запросили і представників ДПІ та Пенсійного фонду. Прибув на цю зустріч і новий начальник міліції Сергій Пухар.

Вступним словом зустріч відкрив В. С. Павич. Він окреслив коло питань, над якими нині працює прокуратура міста у розрізі вимог керівництва держави і вищепоставлених органів.

Інформацію про стан дотримання законності, боротьби зі злочинністю за січень-серпень цього року до присутніх довів заступник прокурора міста Юрій Крамар. Прокуратура Борислава, наголосив він, координує роботу всіх правоохоронних органів у боротьбі проти крадіжок, корупції, наркоманії, інших злочинів. Відбулися дві координаційні та дві міжвідомчі наради. На жаль, вжиті заходи не поліпшили ситуації. За вісім місяців цього року зареєстровано 192 злочини (торік за цей час - 180), відсоток розкриття злочинності - 70. Це гірше, ніж торік. Найбільше турбує вчинення злочинів проти власності - тут спостерігається негативна тенденція їх збільшення. Причому, рік у рік кількість таких злочинів зростає, а відсоток розкриття зменшується. Тривожить, що майже третину злочинів скоюють раніше осуджені.

Прокуратуру турбує, що значна кількість злочинів скоєна у стані наркотичної залежності. А працівники міліції борються зі споживачами, а не з носіями цього зла. Значну кількість злочинів у місті та в селищі Східниці скоюють у стані алкогольного сп'яніння. У цьому плані слабо проводиться профілактична робота.

Одна із причин такої ситуації – недоукомплектована кримінальна міліція у справах неповнолітніх. Чимало є випадків жебракування підлітків, втягування їх у пияцтво з боку дорослих, але таких осіб рідко притягують до відповідальності.

Малоефективною є і боротьба з економічними злочинами. Тільки одну кримінальну справу цього річ порушила служба боротьби з економічною злочинністю. Послаблене і патрулювання вулиць міста. У цьому плані неефективною є і робота спостережної комісії при бориславській міській раді, - закінчив інформацію заступник прокурора міста Юрій Крамар.

А далі слово мав прокурор міста. Володимир Степанович зосередився на заборгованості у виплаті заробітної плати. Із цього показника ми по негативному рейтингу в першій п'ятірці серед міст і районів області. Прокуратура останнім часом провела чимало жорстких заходів, які мали б дати ефект. Уже порушено три кримінальні справи проти керівників, які зумисно не виплачували заробітну плату.

На брифінгу виступив і начальник міського відділу внутрішніх справ С. Пухар. Півтора місяця він очолює в Бориславі міліцейський відділ. Колектив тут здоровий, тут працюють добрі професіонали, які можуть виконувати покладені на службу завдання. Щодо кримінальної міліції у справах дітей - зараз до цієї служби прийшли два

молоді офіцери. Є надії на зміцнення цієї ділянки міліцейської роботи. Сергій Іванович відповів на низку запитань і журналістів, і учасників зустрічі.

А підсумував розмову прокурор міста Володимир Павич, який пообіцяв, що надалі часто практикуватиме подібні брифінги, аби інформувати населення міста про все, над чим працює прокуратура.

Газета «Нафтовик Борислава»

«Лемківщина» запрошує на кермеш

Лемки – надзвичайно потужна, талановита, дієздатна етнічна гілка української нації, що найдалі висунута на захід. Як і всі горяни, а замешкували вони гірські смуги Словаччини та частину території Українського Закарпаття, - лемки – на диво волелюбні й горді люди, можливо ще й через те, що змушені були століттями утверджувати себе поміж чужорідних і часто вороже настановлених етносів. Лемки вистояли і навіть зуміли зберегти свою мову, свою церкву, свої багатющі традиції. Навіть коли Кремль, у погодженні з комуністичним урядом Польщі, пішов на найважчий злочин, пограбувавши у народу найсвятіше, що в нього є, - споконвічну, Богом дану, землю, оті дивовижно красиві гори, освячені кров'ю і потом цього волелюбного народу, відібрав у нього Батьківщину з церквами і могилами предків, лемки зуміли зберегти свою етнічну ідентичність й історичну пам'ять. І коли на щорічному кермесі отут, у Бориславі, звучить цей своєрідний Гімн Лемківщини: «Гори наши, гори наши, гори наши - Карпати...», то вже на очах юного покоління лемків проступає сльоза, бо генетично закодована у їхніх серцях пам'ять про той рідний край, який у них злочинно відібрали, але душу народу у них відібрати не змогли. Вони, навіть далеко від рідної землі, гордяться своїм предківським корінням, уві снах приходять до них оті найрідніші гори, оті церкви й рідні села. Вони знають і гордяться своєю історією, бережливо плекають і примножують щедрі мистецькі традиції і вірять у те, що колись приїжджатимуть не тільки в гості на землю своїх предків, але й визнають їх на тій землі справжніми господарями і знов називатиметься той край Лемківщиною. Власне, з такими думками я запросив до розмови багатолітнього керівника Товариства «Лемківщина» пані Яніну Начас. Тож їй слово.

- Отже, пані Яніно, може для початку трохи історії.

- Не буду детально говорити про ті трагічні події 1945-1946 років. Про це написано багато. Скажу тільки, що навіть у ті часи, після переселення, не вдалося розсіяти і зденационалізувати лемківський етнос. З усіх-усюд, з Донбасу, з півдня України, вони таки поверталися сюди, поближче до своїх рідних гір, на територію нинішньої Тернопільщини, Івано-Франківщини, Львівщини. Багато лемків, які емігрували в різний час у пошуках кращої долі до Європи та Америки, зараз проживають у Хорватії, Сербії, США, Канаді... А от щодо власне Товариства «Лемківщина», то створене воно було 20 травня 1990 року у Львові. Задля вивчення як минулого, так і сучасного життя лемків, збереження традицій, розвитку мистецьких і художніх талантів нашого етносу. Участь у створенні Товариства «Лемківщина» у Львові брали й наші бориславці: Марія Демська, Василь Колодійчик. А вже через кілька днів, 24 травня того ж року, створене таке Товариство і у Бориславі. Головою обрали тоді Володимира Мотовиляка. Потім керували «Лемківщиною» І. Ванца та В. Колодійчик. А з 1995 року очолити наше Товариство довірили мені. Отак і працюємо вже два десятиліття. А головним завданням є збереження і розвиток культурних надбань лемків, пропагування наших мистецьких традицій через пресу і радіомовлення, відзначання пам'ятних дат нашої історії, організація фестивалів, як от кермеш, що має відбутися у місті 26 вересня, зміцнення творчих і культурних зв'язків з лемківськими громадами України та інших країн світу.

Засновниками Товариства були Михайло Драган, Марія Демська, Марія Прибило, Анна Герман, Василь Колодійчик, Володимир Мотовил як, за що їм низький уклін.

- Пані Яніно, знаю, що при Товаристві «Лемківщина» діє чимало мистецьких колективів, що власне лемки роблять значний вклад у розвиток культури в нашому місті. А візитною карткою Вашого Товариства є, безсумнівно, народний хор «Лемківська студенка»...

- Саме так. Цей колектив чарував своїм співом слухачів не тільки України, але й за кордоном нашої держави. Саме зараз святкуємо двадцять років його створення. Справжніми ентузіастами цього колективу були Іван Ванца, Орест Пиж, Ярослав Пиж, Андрій Глод, Олег Начас, Микола Прибило, Марія Сорока та багато інших. А керувала хором спочатку відомий диригент Ніна Фінкіна, а пізніше - людина величезного творчого потенціалу Остап Сальва. Саме під його орудою хор у 1996 році здобув звання Народного. Наш колектив знаний далеко за межами міста. Кожного року виступаємо на лемківській «Ватрі» у Ждині (Республіка Польща), на фестивалі лемківської культури у Гутиську, в Монастириську. А ще на таких же фестивалях у Львові, Тернополі, Дрогобичі, Самборі, в Києві, Івано-Франківську...

У здобутках колективу значна заслуга керівника Остапа Сальви, саме завдяки його професійній майстерності «Лемківська студенка» здобула неабияку популярність, зокрема, у Польщі, де жодна «Ватра» не обходиться без наших співаків.

Сам Остап Сальва - переселенець із міста Устрики, що нині у межах Польщі. Це мальовничий край - підгір'я Карпат, який щедро обдарував пана Остапа співучою душею, мистецьким баченням дійсності. І свій талант він доостанку передає хористам і музикантам нашої «Лемківської студенки».

Напередодні кермешу мушу сказати і про інших талановитих людей, яким наш народний хор завдячує своїми здобутками. Це і пан Григорій Піщора - композитор, професіонал дуже високого рівня. А наші оркестранти - Ярослава Тарнавська, Анна Левицька, Марія Левицька, Михайло Щурко, Василь Кропивницький, Ярослав Бодак, Ігор Маленда, Роман Оршак, Ярослав Маринін, Світлана Батусова, Юра Печунка, Назар Лівий, Руслан Кузьо, Ярослав Громко, Микола Ляшко, Олександр Чернянський...

А наші хористи - це люди, які не чекають винагороди, а завжди знаходять, і на виступи на міських імпрезах, - і в хорошу погоду, і в негоду. Низький уклін їм за талант, за постійну підтримку. І все це - без жодної винагороди, тільки з власної ініціативи і бажання.

А ще скажу, що прагнемо дочекатися, коли завідувач відділу культури Андрій Спас згадає, що є в Бориславі такий колектив, який є окрасою не тільки лемківського Товариства, але й міста. Хочеться декілька слів сказати про прекрасну співпрацю з нашим Палацом культури, зокрема, з директором Ігорем Мельником.

Велике лемківське «Боже запват!» Вам, пане Ігоре, за вмиле, мудре керівництво, за те, що пригріли нас у Палаці культури, де маємо всі можливості для роботи, де нам добре, затишно.

Ось наближається знову лемківський кермеш. І святковий концерт знову відбудеться у Палаці культури. А це свято чекають у Бориславі всі лемки і всі бориславці. Отож запрошуємо, адже нинішнє свято, приурочене 65-й річниці депортації українців з Польщі, до двадцятиліття нашого Товариства «Лемківщина» і Народного хору «Лемківська студенка».

- Ой, пані Яніно, розповіли Ви дуже багато, то, може, вже тільки запросимо наших бориславців на кермеш і нехай вони вже думають про свято, про те, що кожен бориславський кермеш є справді незабутньою подією для нашого міста?

Звичайно, запрошуємо. Але не могу не згадати про нашого визначного майстра гумору Миколу Прибила, який уже двадцять років ділиться своїм талантом із усім Бориславом. А ще й співає у хорі, член правління Товариства, ще й найкращий грибар з-поміж усіх грибарів нашого міста. Мало того, що вміє їх збирати, як ніхто, то ще й частує кожного кермешу усіх гостей грибочками - отими щедрими лісовими дарами.

А хіба можна не згадати про члена Національної Спілки композиторів України Ярослава Бодака, який по краплинці збирає лемківський фольклор і оті перлини народної творчості огранює у своїх книгах, щоб вони залишилися назавжди?!

Чи хіба можна не згадати Василя Колодійчика, який хоч уже й на пенсійному відпочинку, але постійно підтримує зв'язки з нашим лемківським товариством і його мудра порада - завжди нам потрібна. Капличка, побудована на вулиці Лемківській, - це витвір його конструкторської думки. Проектував її саме Василь Колодійчик. А навіть зараз він проектує документацію для сцени, що будується при Палаці культури. Проектну документацію пан Василь виготовив безкоштовно, як подарунок до бориславського кермешу.

А хіба могло б існувати Товариство без незмінної ведучої усіх наших концертів Марти Ільєнко, без скарбника Дані Грозовської, без мого заступника Володимира Мізика, без членів правління - Романа Сенька, Зенона Прокопика, Богдана Солтисіка, Надії Іваницької, Галини Кунців, Надії Кірناз...

- Так, пані Яніно. Але, певно, не могла б розвиватися «Лемківщина і без людей, які матеріально, фінансово забезпечують Ваші поїздки і концерти?

- Та це - безсумнівно! Думаю, що маю право висловити щире подяку від всіх лемків і усіх бориславців людям, яг вболівають за українську культуру, за лемківські традиції. Хай віддасться сторицею за їхні добрі діла, за їхню допомогу, за патріотизм і підприємцям Володимиру Фірману, Володимиру Голобутовському, Ігорю Михацю. А на минулу «Ватру» ми поїхали тільки завдяки розумінню директора пансіонату «Три сини» - Івана Піляка, який допоміг коштами і оплатив дорогу до Польщі для нашої «Лемківської студенки». Міська влада, на жаль, цьогоріч не виділила жодної копійки на наші творчі поїздки. Сподіваємось, що все-таки допоможуть нам у проведенні кермешу і міська влада, і підприємці, і наш міський відділ культури.

Розмову вів Ігор Юринєць, газета «Нафтовик Борислава»

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: E-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».